

takt med at statsministeren ikke vil svare på de simple spørgsmål, der stilles.

Formanden:

Der er lukket for flere nye spørgere, men jeg har noteret hr. Jens Hald Madsen, hr. Lars Løkke Rasmussen, hr. Svend Aage Jensby og hr. Kristian Jensen.

Jens Hald Madsen (V):

Statsministeren siger: Det her er jo ikke noget. Hvorfor så meget presse, hvorfor så meget blæst om det her? Men vi starter jo med, at statsministeren i tidernes morgen siger, at der ikke var begået nogen fejl. Lige pludselig kommer statsministeren så med papirer, der viser, at der har været en svips.

Hvad var der af meddelelser, som statsministeren havde? Statsministeren viser side 4 af en fax. Hov, der kom lige tre sider, som var yderst relevante!

Er det her en EU-aktion, eller er det ikke en EU-aktion? Statsministeren siger, at han er glad for, at vi kan få EU engageret i sådanne politiske sager. Lige pludselig fortæller statsministeren, at det her ikke er nogen EU-aktion; det er en politisk aktion fra 13 uafhængige EU-nationalstater plus Norge. Det er ikke noget, EU har noget at gøre med. Vi er bare kommet til at bruge EU's formandskab til det, vi er blot kommet til at bruge EU's system til det.

Vi tænker på, om det her ikke er et udenrigs-politisk spørgsmål, men udenrigsministeriet er ikke blevet orienteret. Er det virkelig så troværdig og god en sag?

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det, vi oplever i statsministerens seneste svar, og som vi jo også oplevede i spørgetiden, sidst vi var sammen, og i øvrigt også i den offentlige debat, er, at hver gang vi interesserer os for denne proces, forsøger statsministeren at tørre det synspunkt af på os, at vi dermed er i lommen på Haider og de synspunkter, Haider står for. Og derfor vil jeg gerne, som jeg også gjorde det i den sidste spørgetid, sige, at det handler denne sag ikke om; denne sag handler ikke om dét.

Denne sag handler om de danske demokratiske spilleregler, og det store spørgsmål er, om en statsmand i sin iver efter at vise en løftet pegfinger over for Østrig er kommet for skade at træde danske demokratiske spilleregler under

fode. Det er det, denne sag handler om, og kun det, denne sag handler om.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, når statsministeren selv bruger ordet *petitesserytteri*: Er grundlovens § 19, stk. 3, at ligne med *petitesserytteri*?

Svend Aage Jensby (V):

Statsministeren gjorde sig nogle tanker om, hvor fuldstændig uforholdsmæssig den interesse, den brede presse havde vist for denne sag, er, og bekymrede sig endog om de telefonregninger, der måtte være afstedkommet på grund af den interesse.

Synes statsministeren ærlig talt ikke, at det netop er et sundhedstegn for demokratiet, at hele den danske presse har vist den interesse for sagen, som den har gjort?

Det har pressen ikke gjort efter noget diktat. Heldigvis lever vi i et frit land, hvor pressen er fri, men pressen har gjort det, fordi pressen, nøjagtig ligesom vi, mener, at der er fiflet, for at bruge det udtryk, eller svipset – hellere svipset – med grundlovens regler. Det er den interesse, vi har i at få det fastslået, og det er også den interesse, pressen har.

Synes statsministeren ærlig talt ikke, at det er et godt tegn på et demokrati?

Kristian Jensen (V):

Når statsministeren er så bekymret for, om folk ikke har taget afstand nok fra Jörg Haider, kan jeg da oplyse om, at før denne sal diskuterede Jörg Haider og Frihedspartiet, førend han blev en sag på europæisk plan, smed vi ham ud af den internationale liberale sammenslutning, fordi hans holdninger er sådan nogle, som man skal tage afstand fra. Men jeg er da overrasket over, at statsministeren vil kalde et muligt brud på grundloven for en *petitesse*. Er det virkelig den respekt, som regeringen lægger for dagen, når vi snakker om mulige brud på grundloven?

Og så vil jeg i øvrigt sige, at det ikke er medarbejderne i statsministeriet, som vi ikke har tillid til.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg skal holde mig til det, der er blevet spurgt om som tema, og det var spørgsmålet om fax-teknik, og dér sagde jeg lige før, at det har Statsministeriets departementschef redegjort for.

Så blev jeg spurgt om – som jeg også blev spurgt om i det forrige spørgsmål – hvornår jeg